

ಕರ್ಥನ ಕಲೆಯ ಪೂನತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಕರ್ಥಾಲಾರ

ರಾಜಶೇಖರ ನೀರಮಾನ್ವಿ ಕಥೆಗಳ ಮರು ಅವಲೋಕನ

ಅಮರೇಶ್ ನುಗ್ಡೋಣ್

ಕರ್ನೂಡ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ ಮಾತು: ರಾಜಶೇಖರ ನಿರಮಾನ್ವಿ ಶ್ರೀ ಕಥೆಗಾರ. ಈವೇ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಲಿಯುವ ಕಥೆಗಾರ. ಅವರ ‘ಹಂಗಿನರಮನೆಯ ಹೋರಗೆ’ (1978), ‘ಕಪೂರದ ಕಾಯದಲ್ಲಿ’ (1990) ಎರಡು ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ 12 ಕಥೆಗಳಿವೆ. ‘ಹಂಗಿನರಮನೆಯ ಹೋರಗೆ’ ಕಥೆ ಅನೇಕ ಅಂಥಾಲಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಈ ಕಥೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕರುತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಶೇಖರ ನೀರಮಾನ್ವಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದವು ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲತಃ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದ ಭಾಗವೇ ಅಗಿದ್ದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತ ಚಿಂತನೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ, ಕುಟುಂಬ, ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಫ್ಟ್‌ಐಡಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿರುತ್ತಿವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಯ್ದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ,

ಯಾರೋ ರೂಪಿಸಿದ ಜೀವನ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೀರಿ ಬದುಕಲು, ಹೊಸ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ-ಅತಂಕಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಪ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಫ್ಟ್‌ಐಡಿ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ, ಹುಸಿ ನೈತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅಲಿವು ಮೂಡಿದರೂ ಬದುಕಪ್ಪಾದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಅದನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದದ ತೀವ್ರಿಪಡಿಕೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಪನ್ನ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಆಗಬೇಕು. ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಯ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಗುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲವಿಕೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆಗುವಿಕೆ ಮುಖ್ಯ. ಆಗುವಿಕೆಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ, ಧರ್ಮ, ಬದುಕವ ಪರಿಸರ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಎಲ್ಲದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಈ ದಾರಿ ಸರಳವಲ್ಲ.